

ených 7, 8; v oddíle D ve cvi-

pracovat až po procvičení ča-
. pořádku slov v oznamovací

se student seznámí během

oučasně němčině (zejména
eho český ekvivalent *slečna*.

ovým členem je věnován vý-
cí se slovní zásobou se vy-
vého členu, které jsou pak

Party d) ein Name e) eine
in h) ein Herr

ují v oddíle B ve cvičení 9;

sie h) sie i) es

: procvičuje v oddíle B ve
ykání), 15, 19 (soulhinně -
, 12, 13, 14, 15, 16 (13-16 -

čestí minulého se slovesa
silná (nepravdělná).
četeritum pomocí přípony
přičemž se nemění kme-
préteritum bez přípony,
slovesa mění kmenovou
ut): *finden - fand - gefun-
lášky následující za kme-
ngen*. Některá silná slovesa
osobě čísla jednotného pří-
sen, stoßen).

g! Člen

Před podstatným jménem stojí v němčině člen, a to **určitý, neurčitý** nebo **nulový** (podstatné jméno je bez členu).

Da ist ein Student.	-	Der Student ist aus Hamburg.
Tady je (nějaký) student.		(Ten) student je z Hamburku.
Dann kommt eine Frau.	-	Die Frau heißt Becker.
Pak přijde (nějaká) paní.		(Ta) paní se jmenuje Beckerová.
Jetzt kommt ein Mädchen.	-	Das Mädchen studiert Deutsch.
Nyní přichází (nějaká) dívka.		(Ta) dívka studuje němčinu.

Neurčitý člen **ein, eine, ein** označuje osoby (věci) neznámé, dosud nezminěné. Do češtiny se v určitých případech překládá jako *nějaký, nějaká, nějaké*, popř. *jeden, jedna, jedno*.

Určitý člen **der, die, das** označuje osoby (věci) známé nebo již zmíněné. Do češtiny jej lze někdy přeložit jako *ten, ta, to*.

Ich heiße Peter.	-	Jmenuji se Petr.
Das Fräulein ist aus Stuttgart.	-	Ta slečna je ze Stuttgartu.
Herr Schmitz findet die Party toll.	-	Panu Schmitzovi se večírek (velmi) líbí.

Bez členu neboli s nulovým členem se používají např. **vlastní jména osob** (*Peter*), **jména měst a některých zemí** (*Stuttgart, Tschechien, Deutschland*). Ve spojení s vlastním jménem se také **tituly** (*Herr, Frau*) uvádějí bez členu (*Herr Schmitz, Frau Monika Becker*).

Nahrad'te člen určitý členem neurčitým. Ersetzen Sie den bestimmten Artikel durch den unbestimmten.

a) der Tag - ... Tag b) das Mädchen - ... Mädchen c) die Party - ... Party d) der Name - ... Name e) die Schwester - ... Schwester f) der Student - ... Student g) das Fräulein - ... Fräulein h) der Herr - ... Herr

g! Osobní zájmena v 1. pádě

	jednotné číslo	množné číslo
1. osoba	ich - já	wir - my
2. osoba	du - ty	ihr - vy
3. osoba	er - on sie - ona es - ono	sie - oni, ony, ona Sie - vy

 Vyberte správnou variantu. Wählen Sie die richtige Variante aus.

a) on - (*du / er / wir*) b) Vy - (*ich / sie / Sie*) c) já - (*ich / es / ihr*) d) my - (*sie / du / wir*) e) ty - (*du / Sie / er*) f) vy - (*sie / ihr / es*) g) ona - (*ich / du / sie*) h) oni - (*Sie / sie / wir*) i) ono - (*es / ihr / du*)

g! Časování sloves v přítomném čase

wohnen	ich wohn-e	bydlím	wir wohn-en	bydlíme
slov. kmen: wohn-	du wohn-st	bydlíš	ihr wohn-t	bydlíte
	er / sie / es wohn-t	bydlí	sie wohn-en	bydlí
			Sie wohn-en	bydlíte

Infinitiv většiny německých sloves je zakončen na **-en** (*wohnen*), méně často na **-n** (*basteln - kuttit*). Po odtržení infinitivní koncovky získáme slovesný kmen (*wohn-*). Slovesné tvary se pro jednotlivé osoby tvoří spojením slovesného kmene s osobními koncovkami (*wohn + e = wohne*). Součástí slovesného tvaru jsou na rozdíl od češtiny také osobní zájmena (*ich wohne = bydlím*).

arbeiten	ich arbeite	wir arbeiten
slov. kmen: arbeit-	du arbeitest	ihr arbeitet
	er / sie / es arbeitet	sie / Sie arbeiten

Končí-li kmen na **-t, -d** (*arbeiten*) nebo na některé skupiny souhlásek **-n, -m** (*rechnen - počítat*), vkládá se pro snadnější výslovnost ve 2. a 3. osobě čísla jednotného a ve 2. osobě čísla množného mezi kmen a koncovku hláska **-e**.

heißen	ich heiße	wir heißen
slov. kmen: heiß-	du heißt	ihr heißt
	er / sie / es heißt	sie / Sie heißen

Pokud kmen slovesa končí na sykavku (**-s, -ss, -ß, -x, -z** - např. *heißen*), připojuje se ve 2. osobě jednotného čísla pouze **-t**: *du heißt*. 2. osoba jednotného a množného čísla a 3. osoba jednotného čísla pak mají shodný tvar.

Doplňte vhodná zájmena. Ergänzen Sie die passenden Pronomen.

a) ... wohne b) ... kommt c) ... arbeitest d) ... geht e) ... studiere f) ... kennen g) ... lebe h) ... machst

Vykání

	tykání	vykání
	Wie heißt du? Jak se jmenuješ?	Wie heißen Sie? Jak se jmenujete?
	Wie heißt ihr? Jak se jmenujete?	Wie heißen Sie? Jak se jmenujete?

Při vykání jedné či více osobám se v němčině používá 3. osoba čísla množného. Zájmeno **Sie** (vy) se píše vždy s velkým počátečním písmenem.

Rozlišujte

Jak se jmenujete?	Wie heißt ihr? (tykání více osobám)
	Wie heißen Sie? (vykání jedné či více osobám)

Změňte tykání na vykání. Formulieren Sie anders. Siezen Sie.

a) Wo arbeitest du? b) Wie heißt du? c) Woher kommt ihr? d) Studiert ihr noch? e) Wie findest du die Party? f) Was macht ihr jetzt? g) Lernst du Deutsch? h) Wohnst du in Kassel?

Časování slovesa sein v přítomném čase

sein	ich bin	jsem	wir sind	jme
	du bist	jsi	ihr seid	jste
	er / sie / es ist	je	sie sind	jsou
			Sie sind	jste

Sloveso *sein* - být se časuje nepravidelně.

Doplňte správný tvar slovesa sein. Ergänzen Sie sein in der richtigen Form.

a) Ich ... aus Prag. b) Petra ... meine Schwester. c) Wo ... wir jetzt? d) Pavel ... Student. e) Ihr ... in Deutschland. f) Du ... auf der Party. g) Herr und Frau Becker ... aus Berlin. h) ... Sie Herr Schmitz?

Kromě toho existuje v němčině několik gramatikami zařazených zvláštností v časování sloves nebo mezi slovesa nepravidelně časování (*Duden - Band 1*):

- slovesa tzv. smíšených hlásky *e* v a (*kannte* a přičestí minulém (*br* připojování přípon čas - modální slovesa a slo v přítomném čase (*dü* z hlediska připojování rovněž pravidelně;
- sloveso *haben* se změně Pomocná slovesa *sein* a matky mezi nepravideln V učebnici *Sprechen Sie* gramatiky *Duden - Die C* řadíme kromě silných sloveso *wissen* a slovesa

S pojmy pravidelná (slabá, smíšená, časování) se stávají výkladu a procvičení přechodu Časování sloves se změně v přítomném čase se používá Časování sloves na *-eln*, je uvedeno v 10. lekci. S příklady časování nepravidelných kmen je zakončen známý v 7. lekci. Stojí-li před kmenovým *-t* (*du lernst, er filmt*).

Končí-li kmen slovesa na němčině kmenové *s, ss, ß, x, -st, -sst, -ßt, -xt* a *-zt*.

a) ich b) er / sie / es / ihr sie / Sie g) ich h) du

Vykání se procvičuje v odlišných cvičování časování sloves

Pro zjednodušení je v němčině naznačeno velkým písmem předpokládá pouze jedna

V hovorové němčině se *ih* (*ih*?) používá i pro oslovení

a) Wo arbeiten Sie? b) Wie d) Studieren Sie noch? e) Sie jetzt? g) Lernen Sie D

Časování slovesa *sein* v přítomném čase ve cvičeních 16, 17, 18, 19 14-16 (v rámci souhrnných

a) bin b) ist c) sind d) ist

cvičuje v oddíle B ve cviče-

setkává již v úvodním tex-
ve výkladu „Pořádek slov
cvičuje ve 3. lekci.

místa v německé větě (Er
ti procvičují ve 4. lekci.
ně) je předmětem výkladu

is Paris. c) Mein Name ist
h lerne Englisch und Fran-

e v oddíle B ve cvičeních 21
í otázky); v oddíle D ve cvi-
oploňovací otázky), 19 (otáz-

v otázce zjišťovací (např.:
se zabývá 13. lekce.

otázce doplňovací (W-Frage)
možno provádět v rámci fo-
ičení 4), ve 3. lekci (cviče-

Petra in Köln? c) Lernen Eva
Deutsch? e) Arbeiten Sie
?

c) Was lernen sie? d) Wer
/arum wohnen Sie in Nürn-

kturu; nejprve jsou na slov-
ihrně různé fonetické jevy.
onkrétní problém (např. ně-

g! Pořádek slov v oznamovací větě

Ich lebe schon lange in Deutschland. - In Deutschland lebe ich schon lange.
Žiji už dlouho v Německu. - V Německu žiji už dlouho.

V oznamovací větě stojí určitý tvar slovesa vždy na druhém místě. Na prvním místě je uveden buď podmět (tzv. **přímý pořádek slov**) nebo jiný větný člen, např. příslovecné určení místa (*in Deutschland*), času (*heute*) - podmět potom následuje na místě třetího větného členu, tj. hned za slovesem (tzv. **nepřímý pořádek slov**).

 Tvořte oznamovací věty s přímým pořádkem slov. Bilden Sie Aussagesätze mit der direkten Wortstellung.

a) Bauer - ich - heiße	d) Jana - arbeitet - schon
b) aus Paris - sie - kommt	e) Englisch - Französisch - ich - und - lerne
c) mein - Schmitz - ist - Name	f) er - Deutsch - versteht

g! Pořádek slov v tázací větě

Stejně jako v češtině rozlišujeme v němčině dva druhy otázek - zjišťovací a doplňovací.

Verstehst du Deutsch? - Ja, ich verstehe Deutsch. Heißen Sie Meier? - Nein, ich heiße Müller.
Rozumíš německy? Ano, rozumím německy. Jmenujete se Meier? Ne, jmenuji se Müller.

Zjišťovací otázky začínají slovesem (*verstehst, heißen*), podmět následuje na druhém místě (*du, Sie*). Na tento typ otázky odpovídáme většinou *ano - ne* (*ja - nein*).

Tvořte zjišťovací otázky podle vzoru. Bilden Sie Entscheidungsfragen nach dem Muster.

Vzor: *Sie - in Prag - studieren - Studieren Sie in Prag?*

- a) du - die Party - toll - finden b) Petra - in Köln - wohnen c) Eva und Claus - Englisch - lernen
d) ihr - Deutsch - verstehen e) Sie - schon - arbeiten f) Christian - noch - in Wien - leben

Wer ist das? - Das ist Frau Weber. Woher kommt ihr? - Wir kommen aus Prag.
Kdo je to? To je paní Weberová. Odkud jste? Jsme z Prahy.

Doplňovací otázky uvozují tázací zájmena (*wer*), příslovce (*woher*) atd. Sloveso (*ist, kommt*) je na druhém místě, po něm následuje podmět (*das, ihr*).

Dosud jsme se seznámili s těmito tázacími slovy: **warum** - proč; **was** - co; **wer** - kdo; **wie** - jaký, jak; **wo** - kde; **woher** - odkud.

Přeložte. Tvořte otázky doplňovací. Übersetzen Sie. Bilden Sie Ergänzungsfragen.

- a) (*Odkud*) bist du? b) (*Jak*) geht es dir? c) (*Co*) lernen sie? d) (*Kdo*) kennt Ulrike? e) (*Kde*) studiert Olaf? f) (*Proč*) wohnen Sie in Nürnberg?

Odpovězte na otázky. Beantworten Sie die Fragen.

1/B

1. Poslouchejte a opakujte. Dbejte na správnou výslovnost. Hören Sie zu und wiederholen Sie. Achten Sie auf die richtige Aussprache.

heißen ganz ich Mädchen sind übrigens Schwester Deutschland studieren
viel Französisch kommt woher jetzt verstehen Herr arbeiten Fräulein

2. Poslouchejte. Hören Sie zu.

Hallo! Ich heiße Simone Gruber. Ich bin aus Ulm. Jetzt wohne ich aber in München. Ich bin Studentin. Ich studiere Englisch und lerne Tschechisch. Übrigens, das ist mein Freund Jan. Er kommt aus Prag, aber er lebt schon lange in München. Jan ist Student. Er studiert Deutsch. Deutsch findet er toll. Und Sie? Wie heißen Sie? Woher kommen Sie? Was lernen Sie? Wie finden Sie Deutsch?

I. Čtete nahlas. Dbejte na správnou výslovnost. Lesen Sie laut. Achten Sie auf die richtige Aussprache.